

Ing. Vladimír Skála – životopis

Pan Ing. Vladimír Skála se narodil 15. prosince 1917 v Bystřici pod Hostýnem a v roce 1926 se s rodiči a starší sestrou přestěhoval do Olomouce. Na reálce složil maturitu a rozhodl se ve studiu pokračovat dál na strojní fakultě Vysokého učení technického v Brně. Kvůli rozkazu Adolfa Hitlera o zavření vysokých škol z roku 1939 byl ale nucen studia zanechat. Navíc ho spolu s dalšími studenty nacisté odvěkli z brněnských Kounicových kolejí a poslali na tzv. převýchovu do koncentračního tábora v Sachsenhausenu. Nacisté se tímto krokem chtěli zbavit budoucí české inteligence a vyvolat v mladých lidech strach.

Po návratu z koncentráku si musel najít práci. Nejprve vypomáhal jako brigádník ve firmě Baťa a později pracoval v továrně obráběcích strojů. V roce 1942 se oženil s Ludmilou Mičkalovou. Během následujících čtyř let spolu na svět přivedli tři děti. Po válce dokončil vysokou školu, krátce pracoval ve firmě Karosa a 1. února 1955 začal vyučovat odborné strojírenské předměty a mechaniku na 2. průmyslové škole strojnické v Olomouci. Ve svém oboru byl velkou kapacitou a napsal dokonce i středoškolskou učebnici. Stal se zástupcem ředitele a začátkem 60. let i ředitelem. Škola se ale změnila na elektrotechnickou průmyslovku a pan Ing. Skála zde pracovní poměr ukončil. Dál řediteloval na strojní průmyslové škole a to až do důchodového věku. V důchodu ještě částečně vyučoval na odborném učilišti Chronotechny Šternberk.

Měl rád vážnou hudbu, hrál na housle a byl vášnivým šachistou. Velmi dobře se orientoval v matematice a v jazycích, vše uměl vysvětlit a lidé si vážili jeho kantorských způsobů. Ve svém volném čase se věnoval zahradě a pečoval o ovocné stromy. Byl aktivním členem Svazu protifašistických bojovníků, který se v roce 1990 přejmenoval na Český svaz bojovníků za svobodu. Kvůli některým svým aktivitám (kauza památníku v Lidicích) je tento spolek dnes lehce kontroverzní.

Pan Ing. Skála zemřel 17. října 2006 v Olomouci. Přál si, aby jeho příběh nebyl zapomenut, aby si lidé i nadále připomínali události, které přispěly ke změně režimu. Jeho dcera paní Danuše Dvořáková se snaží otcův příběh stále udržovat povědomí a předávat dál. Díky jejímu vyprávění, skrze které nám vylíčila tatínkovy vzpomínky, jsme se s tímto neobyčejným příběhem mohly seznámit.